

A család értékéről egy alkotás tükrében

Jól tudjuk, milyen nehéz dolgunk van akkor, amikor egy számunkra fontos gondolatot szavakba szeretnénk önteni, miközben talán mindenki átélhette már, hogy mennyivel kifejezőbb a képek, a formák, vagy akár a mozdulatok nyelve. Olyan mély rezdülések is megragadhatókká válnak általuk, amelyekre nincsenek szavaink, sokkal inkább átéljük, megérintenek minket. Mindez különös hangsúllyal jelenik meg a családdal összefüggésben is, amelynek jelentősége és értéke kétségtelen.

Egy különlegesen szép, magával ragadó alkotás igazán illeszkedő mintát tükröz számunkra. Józsa Judit kerámiaszobrásznak, a Magyar Kultúra Lovagjának Magyar család című alkotása és Judit élettörténete hűen kifejezi a család gyökereket és támaszt adó szerepét. Csakúgy, mint ennek az alkotásának biztos alapot adó gyökeres szilfa, saját maga is hasonlóan biztos gyökerekkel, korondi művészcsalád gyermekeként hordozza mestersége kincseit. Minden munkája mély érzésekkel, nagy szeretettel készült „talán úgy, hogy azt a szeretetet, azt az energiát, amelyet az alkotásba beleviszek, ők kisugározzák magukból. Bízom abban, hogy kisugározzák.” (Józsa, in. Csűrös, 2008, 31. o.) A bizalom, a türelemmel kísért odaadás különleges belső mélységet ad a figuráknak.

Ennél azonban több üzenetet is hordoznak alkotásai mindannyiunk, jelen munkája pedig kiemelten a családok számára. Hordozza a belső képességek kibontásának fontosságát, a szorgalom és a kitartás értékét, amelyek igazi erőforrásként minden szülő-gyermek kapcsolat iránymutatói is. Hordozza ezen túl az összetartozás és a hűség kifejezését a családtagok egymás felé fordulásában, meleg tekintetváltásokban és egymás megérintésében. „A műalkotás közép- és átlós tengelye keresztire utal, míg a gyermekek elhelyezése balról jobbra indulva szabályos kört formáz. A kör a világmindenség, a teljesség, a tökéletesség, az egység jelképe. A magyar családmóddal ezt az eszményt testesíti meg úgy, hogy a boldogság és a szeretet melege lengi körül.” (Batta, 2014, 30. o.)

A Magyar Család tagjainak összetartozása magában rejti az adni tudás szerepét, fontosságát is. „A tudás nem öncélú, azt meg kell osztani, mint ahogy a szeretetet is. Minél többet adunk belőle, annál több lesz, és ez egy felemelő érzés.” (Józsa, 2014) Mindemellett ahhoz, hogy ez a kivételes alkotás is megszülessen Judit kezei alatt, szükséges volt a szülői tanítás és nevelés, amely szintén mintát nyújthat más családok számára: „Édesapám nem erőltetett semmit, hanem nagyon jó érzéssel és ráhangolódással irányította, hogy miket olvassak, vagy hogy hogyan kell egy-egy technikai dolgot megtanulni az agyagozásban. ... Nagyon jó ráhangolódással volt arra, hogy melyikünk mire rezdül, melyikünk mire nyitottabb. Ráérezett arra, hogy kinek mi megy jobban, és azt a területet erősítette, támogatta technikailag, és annak megfelelő könyveket tett le az asztalomra.” (Józsa, 2014)

Napjainkban sokféle családmóddal létezik, ezek között sajátos szerepe van a befogadó családoknak. A gyermekeknek joga van a számukra megfelelő otthont nyújtó gondoskodáshoz, s a jelenlegi gyermekvédelmi törekvéseknek megfelelően tizenkét éves kor alatt mindezt elsősorban befogadó családokban kaphatják meg a gyermekotthoni lét helyett.

Mit tud számukra nyújtani a befogadó család? Bízunk abban, hogy mindazt a melegséget és bizalomteli összetartozást, amelyet más gyermekek a vér szerinti szüleiktől megkapnak. Ennek érdekében a befogadó szülők sokrétű felkészítésen vesznek részt vállalt hivatásuk beteljesítéséhez, amelyet a TÁMOP 5.4.10-12/1-2012-0001 projekt nyújt számukra. A képzés tananyagait a váci Apor Vilmos Katolikus Főiskola szakmai munkacsoportja dolgozta ki, ugyancsak a család értékének középpontba helyezésével, a felnövekvő gyermek személyiségfejlődésében meghatározó, biztonságot, érzelmi támaszt nyújtó szerepének támogatásával. A kötetek elérhetőek a főiskola honlapján kialakított tananyag-tárházban (www.avkf.hu/kotetek), ugyanakkor reményeink szerint valóra válhat annak a belső megérintődésnek átadása is, amelyet Józsa Judit alkotása oly különlegesen kísért. „Megtanultam, hogy az emberek elfelejtik, amit mondasz, és elfelejtik, amit teszel. Az egyetlen dolog, amire emlékezni fognak az, hogy milyen érzéseket váltottál ki belőlük.” (Maya Angelou)

Felhasznált irodalom:

Batta György: *Miért anyaország Magyarország? in. Az Új Világrend*, 2014, 28-30. o.

Csűrös Csilla: *Szobortermő szülőföld – Józsa Judit szobrászművésszel beszélget Csűrös Csilla*, Kairosz Kiadó, Budapest, 2008.

Józsa Judittal beszélget Horváth Ágnes szerkesztő-riporter a Lánchíd Rádió „Privát napló - Tanítók” című műsorában 2014. június 11-én

Apor Vilmos Katolikus Főiskola
szakmai munkacsoportja

SZÉCHENYI 2020

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Európai Unió
Európai Szociális
Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE